

اطلاعات درباره بیهوشی عمومی کودک شما

این بروشور توضیح می دهد که وقتی کودک شما برای جراحی با بیهوشی عمومی به بیمارستان می آید چه چیزی در انتظارش خواهد بود. این برگه اطلاعات توسط متخصصان بیهوشی، و در همکاری با نمایندگان والدین و والدین کودکان نوشته شده است.

بیهوشی و متخصصان بیهوشی

بیهوشی عمومی به شما این اطمینان را می دهد که فرزندتان بی حس بوده و طی عملیات جراحی درد را حس نمی کند.

متخصص بیهوشی دکتر حرفه ایست که ضمن تزریق داروی بیهوشی، در طی جراحی و بعد از آن وضعیت صحت فرزند شما را تحت کنترل قرار می دهد. متخصص بیهوشی همچنین به طور دقیق بعد از عمل در جریان کنترل درد فرزندتان نیز دخیل است.

داروی بیهوشی دارویی است که در هنگام شروع و همچنین در طی عملیات جراحی به بیمار داده می شود.

- برخی متخصصین بیهوشی با یک تزریق در رگ به وسیله لوله ای پلاستیکی به نام کانولا بیهوشی را آغاز می کنند، اما ممکن است در ادامه عملیات جراحی در صورت لزوم بیهوشی از طریق استنشاق گاز صورت گیرد.
- برخی دیگر متخصصین بیهوشی در ابتدا بیهوشی را از طریق استنشاق گاز شروع کرده و در ادامه ی کانولا را وقتی فرزندتان خواب است در رگ او وارد می کنند.

متخصص بیهوشی یا پرستار مربوطه معمولاً از شما خواهند پرسید که آیا فرزندتان قبلاً تجربه بیهوشی یا تزریق را داشته است یا خیر. آنها همچنین درباره روش های مختلف بیهوش کردن فرزندتان با شما صحبت می کنند و از شما می پرسند که شما و فرزندتان کدام روش را ترجیح می دهید. گاهی اوقات بنا به دلایل پزشکی روش خاصی درخصوص بیهوش کردن بیمار تجویز می شود. در این مواقع، متخصص بیهوشی درباره روش خاصی که او ترجیح می دهد بیهوشی را آغاز کند و دلایل آن با شما صحبت می کند. خواسته های شما و فرزندتان بسیار مهم است.

بعد از اتمام صحبت متخصص بیهوشی، یکی از روش هایی که با شما مورد بحث قرار گرفت انتخاب می گردد. برخی اوقات روش انتخاب شده ممکن است برحسب واکنش های بدن فرزندتان در زمان های حساس تغییر کند.

شما می توانید مسائل و نگرانی های خود را در روز عمل یا بعد از آن [با تیم پزشکی] در میان بگذارید. شما می توانید با افراد دیگر تیم بیهوشی که شامل متخصصان خبره بیهوشی هستند نیز مشاوره داشته باشید. می توانید برای آگاهی بیشتر از نقش آنها و تیم بیهوشی به وب سایت ما به آدرس مراجعه کنید www.rcoa.ac.uk/patientinfo/anaesthesia-team

چه طور فرزندتان را آماده کنید

به روش های مختلفی می توانید فرزندتان را برای آمدن به بیمارستان آماده کنید. اگر فرزند بسیار خردسال دارید باید او را از نظر ذهنی آماده کنید:

- که او دارد به بیمارستان می رود
- باید برای فرزندتان توضیح دهید که او قرار است تحت عمل جراحی یا معاینه قرار گیرد
- در خصوص این که چه چیزی قرار است برای او در مدتی که در بیمارستان بوده اتفاق بیفتد به او اطلاعات کلی بدهید. بهترین زمان برای دادن این اطلاعات از طفلی به طفل دیگر متفاوت است. کودکان پیش دبستانی ممکن است که تنها یک روز قبل از بیمارستان نیاز به داشتن اطلاعات باشند. کودکان بزرگتر ممکن است به زمان بیشتری نیاز داشته باشند. بروشورهایی در خصوص کودکان در سنین مختلف نیز موجود می باشد که شامل اطلاعاتی برای کودکان، والدین و مربیان بوده و از طریق این آدرس قابل دانلود است:

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

- خرس ریس قراره بیهوشی داشته باشه (برای سنین ۳-۶ سال دارای عکس و متن که یک فرد بزرگسال برایشان بخواند).
- کارآگاه دیوی: جستجوی اطلاعات درباره بیهوشی (برای سنین ۷-۱۱ سال)
- بیهوشی عمومی: اطلاعاتی خلاصه برای کودکان (برای سنین بالای ۱۲ سال)

جراحی یکروزه من: متنی ساده و منابعی دیگر را می توانید در این وبسایت بیابید **Error! Hyperlink reference not valid.**

یک انیمیشن نیز به نام "خواب کوچولوی آروم - راهنمای بیهوشی برای خانواده" که برای کودکان بالای ۱۲ سال مفید است را می توانید در این آدرس بیابید: www.vimeo.com/138062201

برخی بیمارستان ها به شما و کودکتان این فرصت را می دهند که قبل از جراحی با محیط اتاق عمل و پرسنل آشنا شوید. این یک روش خوب برای آماده سازی ذهنی کودک و کاهش اضطراب اوست. بیشتر بیمارستان ها خدماتی همچون تاتر درمانی ارائه داده و در حین نمایش توضیحاتی در خصوص بیهوشی و تشویق بیماران داده می شود.

ایده هایی برای این که چه چیزی را به کودکتان بگویید

■ به او توضیح دهید که عمل جراحی یا آزمایش می تواند به او کمک کند تا با توجه به وضعیتش به طور کلی یا مقداری بهتر شود.

■ فرزند خود را تشویق به صحبت و پرسیدن سوال درباره عمل جراحی نمایید. کتاب، انواع بازی و داستان می تواند به کودکتان کمک کند. منابع متعددی همچون کتاب های نقاشی در وب سایت کالج برای دانلود موجود است

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

■ درباره زمان بندی عمل با کودکان صحبت کنید. چه وقت قرار است عمل جراحی یا آزمایش انجام گیرد؟ برای چه مدت قرار است در بیمارستان بماند (اگر اطلاعاتی در این زمینه دارید)؟

اگر قرار است فرزندتان شب را در بیمارستان بماند، به او بگویید که شما می توانید همراه او بمانید یا نه. اگر در خصوص این موضوع مطمئن نیستید می توانید با تلفن از اطلاعات بیمارستان پرسید.

پرستار کودکان می تواند به شما بگوید که چه چیزهایی را باید همراه تان به بیمارستان بیاورید اما اگر فرزندتان داروی خاصی را مصرف می کند حتما آن را همراه داشته باشید به اضافه لباس خواب، لباس راحتی، مسواک، شانه، لباس زیر و اسباب بازی یا عروسک مورد علاقه او. بچه ها اغلب دوست دارند در انتخاب وسایلی که به بیمارستان ببرند مشارکت داشته باشند ولی بهتر این است که وسایل بازی زیاد همراه خود نبرید.

موبایل و تبلت می تواند بسیار مفید باشد ولی حتما به یاد داشته باشید که شارژر و هدفون همراه خود بیاورید. در هنگام برگشتن کودکان به خانه مطمئن بوده که انواع مسکن ها مثل ایبوپروفن و پاراستامول را در خانه داشته باشید. بیمارستان به شما دستورات لازم در خصوص مصرف آنها را می دهد.

اگر قبل از عمل حال کودکان خوب نبود؟

اگر کودکان دو هفته قبل از عمل تب یا سرفه شدید داشته و یا طی چند روز پیش از جراحی اسهال یا استفراغ داشت حتما با بیمارستان تماس بگیرید. شاید لازم باشد که تا زمانی که کودکان بهتر شود عمل جراحی را به تعویق اندازید. سرفه و سرماخوردگی به خصوص در کودکان خردسال می تواند احتمال تنگی نفس را در زمان بیهوشی در آنها افزایش دهد. به علاوه می تواند احتمال عفونت سینه را نیز در آنها افزایش دهد. بنابراین بسیار مهم است که اگر کودکان ناخوش بوده است، مسئولین بیمارستان را از این موضوع آگاه کنید.

لطفا همچنین اگر اخیرا کودکان دچار آبله مرغان، سرخک و یا دیگر بیماری های عفونی شده است مسئولین بیمارستان را از این موضوع آگاه کنید.

واکسیناسیون، یک مداخله درمانی مهم است و همه پدران و مادران را ترغیب می کنیم که دستور العمل های خدمات بهداشت ملی را در سامانه www.nhs.uk/conditions/vaccinations دنبال کنند.

واکسیناسیونی که به تازگی انجام شده باشد، معمولا برای کودکی که تحت بیهوشی قرار می گیرد، مشکل ایجاد نمی کند مگر اینکه درست پیش از عمل جراحی، کودک درجه حرارت بالایی داشته باشد؛ که در این صورت گاهی اوقات بهتر است که عمل به تعویق بیافتد. این مورد معمولا خیلی کم اتفاق می افتد، بنابراین توصیه ما به والدین این است که واکسیناسیون را طبق برنامه ادامه دهند و به دلیل برنامه جراحی، واکسن را به تعویق نیندازند.

غربالگری تلفنی/سنجش در درمانگاه پیش از عمل

ممکن است قبل از روز جراحی، پرستاری از بیمارستان با شما تماس بگیرد تا در مورد جزئیات سلامت کودکان و داروهایی که مصرف می کند، سوال کند. با این کار، قبل از روز جراحی، فرصت کافی برای هماهنگی تجهیزات یا آزمایش های دیگر را در صورت نیاز خواهند داشت.

بسیاری از بیمارستان ها، از کودک بخصوص کودکی که بیماری مزمنی دارد یا جراحی مهمی پیش رو دارد، میخواهند که برای انجام سنجش های پیش از عمل به بیمارستان مراجعه کند. درباره سلامت عمومی کودک، داروهایی که مصرف می کند و حساسیت هایی که دارد، سوال خواهند کرد. با یک سوآب از پوست نمونه برداری می کنند (میله ای شبیه گوش پاک کن که به آرامی روی پوست می مالند) تا پیش از عمل جراحی، مطمئن شوند عفونتی وجود ندارد و هر آزمایش خونی که لازم باشد، انجام می دهند. ممکن است بخشی که کودک را در آن جراحی می کنند، به شما و کودک نشان دهند و اطلاعاتی

را درباره جراحی کودکان ارائه دهند. شاید با متخصص بیهوشی هم دیداری داشته باشید. او می تواند تمام گزینه های موجود و خطرات احتمالی خاص بیهوشی را به شما توضیح دهد.

در روز عمل جراحی کودکان

بیمارستان باید تمام دستورات عمل ها را مبنی بر اینکه از چه زمانی کودک نباید چیزی بخورد یا بنوشد، برای شما بطور شفاف توضیح دهد. بسیار مهم است که شما و کودکان از این دستورات عمل ها پیروی کنید. اگر در حین بیهوشی، در معده کودکان غذا یا مایعات باشد، ممکن است به پشت گلو برسد و به ریه ها وارد شود.

برای راحتی کودک، نیازی نیست بیش تر از حد ضروری و توصیه شده بدون غذا و نوشیدنی انتظار بکشد.

موارد زیر، زمان بندی های مورد توافق پیش از جراحی های غیر فوری است که کودک چه موقع می تواند چیزی بخورد یا بنوشد، اما لطفا دستور العمل هایی را که بیمارستان به شما داده است دنبال کنید زیرا ممکن است با این دستورات عمل ها متفاوت باشند.

- کودک می تواند شش ساعت قبل از عمل جراحی، یک وعده سبک و/یا یک لیوان شیر بخورد. پس از آن، نباید هیچ چیزی از جمله شیرینی جات بخورد و آدامس هم نباید بخورد.
- کودک شیرخوار تا چهار ساعت قبل از جراحی می تواند شیر بخورد.
- کودکی که از شیشه شیر می خورد، می تواند تا شش ساعت قبل از جراحی، شیر بخورد (لطفا برای کودکان خیلی کوچک یا زود رس از بیمارستان در مورد دستور العمل های متفاوت سوال کنید).
- کودک باید تا یک ساعت قبل از عمل جراحی، به نوشیدن آب یا نوشیدنی های بسیار رقیق ادامه دهد. این امر باعث می شود که کودک راحت و سیراب بماند.

بعضی از بخش ها به کودک اجازه می دهند به محض ورود هم، آب بنوشد.

اگر کودکان خیلی به تازگی غذا خورده باشد، عمل جراحی با تاخیر انجام خواهد شد یا تا روزی دیگر به تعویق خواهد افتاد. کودک باید طبق دستور پزشک، هر دارویی را که لازم است در روز جراحی مصرف کند.

وقتی به بیمارستان می رسید، وزن و قد کودک را اندازه می گیرند (مگر اینکه قبلا در جلسه دیگری این کار انجام شده باشد). پرستار دمای بدن کودک، ضربان قلب، سطح اکسیژن و فشار خون را می سنجد.

انجام آزمایش بارداری از طریق نمونه ادرار، برای هر دختر بچه ای که بالای دوازده سال سن داشته باشد، امری معمول است.

لطفا برای اطلاعات بیشتر، بخش مربوط به طب اطفال و سلامت کودکان کالج سلطنتی را در سامانه زیر مطالعه کنید www.rcpch.ac.uk/resources/pre-procedure-pregnancy-checking-under-16s-guidance-clinicians

پرستار درباره داروها و حساسیت های کودک می پرسد و دو دستبند که مشخصات کودک روی آن نوشته شده را به مچ دست و پای کودک وصل می کند. بعضی از بیمارستان ها، در صورتی که کودک آلرژی خاصی داشته باشد، دستبند دیگری یا دستبندی به رنگ دیگر هم وصل می کنند.

پیش از انجام روند جراحی، متخصص بیهوشی با شما ملاقات می کند تا در مورد داروی بیهوشی کودکان صحبت کند.

متخصص بیهوشی باید در مورد سلامت عمومی کودکان اطلاع حاصل کند، از جمله:

■ تجربه قبلی داروی بیهوشی

■ هر نوع دارویی که کودکان مصرف می کند

■ هر نوع حساسیت (آلرژی) که کودک دارد

■ هر نوع سرفه، سرماخوردگی یا اسهال و تهوع اخیر

اگر کودکان یا دیگر اعضای خانواده با هر نوع داروی بیهوشی مشکل داشته اند، بسیار مهم است که به متخصص بیهوشی اطلاع دهید و شما یا اعضای خانواده، اطلاعات مورد نیاز را در اختیارش قرار دهید.

الان فرصت مناسبی است که در مورد نگرانی هایی که شما یا کودکان در مورد داروی بیهوشی دارید، پرسید. شاید بهتر باشد فهرستی از سوالات خود تهیه کنید.

بسته به نوع جراحی کودکان، متخصص بیهوشی شاید بتواند موقعی که کودکان خوابیده است، عصب ها را با یک تزریق موضعی داروی بیهوشی بیس کند تا به تسکین بعد از درد کمک کند.

شاید به سرم یا کانولا (سوزن داخل وریدی) هم نیاز داشته باشند. به شما درباره دلیل استفاده از این ابزارها و اهمیت آنها برای ایمن نگه داشتن کودک در زمان خواب و راحتی او پس از بیداری، توضیح خواهند داد.

به تعویق انداختن عمل یا بررسی ها

گاهی حین ارزیابی کودک، متخصص بیهوشی ممکن است با نکته ای درباره کودک مواجه شود که بهتر است از انجام عمل جراحی در آن روز خودداری شود. اگر چنین شرایطی پیش آمد، به شما اطلاع می دهند و زمان مناسب تری برای ادامه روند جراحی تعیین خواهند کرد.

پیش درمان ها (داروهای پیش از جراحی)

پیش درمان، نامی است که به داروهای قبل از بیهوشی اطلاق می شود.

ممکن است متخصص بیهوشی استفاده از نوعی داروی آرام بخش را برای تسکین کودک توصیه کند. با این حال، این دارو ها معمولا تجویز نمی شوند زیرا می توانند کودکان را بعد از عمل جراحی دچار خواب آلودگی کنند. داروهای آرام بخش ممکن است به عنوان پیش درمانی نیز تجویز شوند، یا اینکه شاید متخصص بیهوشی درمانی اضافی را برای شرایطی مانند آسم پیشنهاد کند.

بیشتر داروهای پیش درمانی به شکل داروهای مایع تجویز می شوند.

کرم بی حس کننده موضعی

تقریبا تمام کودکان "کرم جادویی" را که با یک پانسمان روشن پوشانده می شود، در قسمت پشت دست خود خواهند داشت. این دارو بعضی اوقات EMLA، Ametop یا با نام تجاری دیگری نامیده می شود. این یک کرم بی حس کننده موضعی است که 30-60 دقیقه طول می کشد تا اثر کند.

این کرم هنگام قرار دادن کانول در دست یا بازوی کودک، باعث کاهش درد شدید می شود. این دارو در کاهش درد در نه کودک از هر ده کودک به خوبی عمل می کند.

در صورتی که از کرم استفاده نشود، می توان به جای آن از یک اسپری سرد موضعی بی حس کننده در ناحیه مورد نظر استفاده کرد.

رفتن به اتاق عمل

بیشتر بیمارستان ها لباس های رنگارنگ برای کودک فراهم می کنند تا آن را هنگام رفتن به اتاق عمل بپوشد. هرچند ممکن است فرزند شما بتواند لباس یا پیژامه خودش را بپوشد. کودکان می توانند در صورت لزوم پوشک به پا داشته باشند. پرستار با شما در مورد چگونگی لباس زیر مشورت خواهد کرد.

فرزند شما ممکن است پیاده، یا شاید بر روی یک تختخواب، صندلی چرخدار یا چرخ دستی بیمارستان به اتاق بیهوشی برود یا انتقال داده شود. برخی از واحدها انواع سرگرم کننده تری از حمل و نقل ارایه می کنند. در بعضی از بیمارستان ها ممکن است از ماشین بازی الکتریکی استفاده کنند.

در اتاق بیهوشی

یک پرستار یا پزشک مراقبت های بهداشتی، به عنوان مثال یک متخصص بازی در بخش، شما و فرزندتان را به اتاق بیهوشی همراهی می کند. کودک شما می تواند با خود یک اسباب بازی یا پتو بیاورد. تلفن های همراه یا تبلت می توانند بویژه برای انحراف توجه کودکان با بازی ها یا فیلم های مورد علاقه بسیار مفید باشند.

اگر میل داشته باشید می توانید برای آرامش کودک هنگام دادن داروی بیهوشی پیش او بمانید. در موارد بسیار کم، ماندن پیش کودک امکان پذیر نمی باشد. به محض این که کودک به خواب رود یکی از کارکنان شما را از اتاق به بیرون مشایعت می کند تا برای تیم بیهوشی امکان مراقبت از کودک داده شود.

اگر خودتان بسیار مضطرب هستید، لازم نیست تا کودک را به اتاق بیهوشی همراهی کنید. در عوض یک عضو بزرگسال دیگر خانواده یا یک پرستار بخش یا یک درمانگر بازی می تواند به این سمت برود.

ممکن است در حالی که کودک شما بر روی چرخ دستی قرار دارد، بیهوشی شروع شود. کودکان کوچک تر ممکن است درحالی که در دامن والدین نشسته اند بیهوش شوند. کارمندان شاید کودک را با کمک شما بر روی تخت چرخدار بخوابانند. متخصص بیهوشی برای شروع بی حسی از گاز یا ماسک صورت یا لوله و یا تزریق از طریق کانولا استفاده می کند. این موضوع از قبل با شما مورد بحث قرار گرفته است، اگرچه ممکن است این طرح گاهی اوقات در صورتی که کودک قادر به همکاری نباشد، تغییر کند.

بسیاری از کودکان بزرگتر از طریق کانولا تزریق می شوند. اگر از کانولا استفاده شود، کودک شما معمولاً خیلی سریع خواب آلود و بیهوش می شود. تزریق بعضاً می تواند در بازو احساس سردی یا خارش ایجاد کند. سپس متخصص بیهوشی از ماسک برای ادامه بی حسی و تأمین اکسیژن اضافی برای ایمنی استفاده می کند.

اگر بیهوشی با گاز شروع شود، پزشک متخصص بیهوشی عموماً از ماسک برای دادن گاز استفاده می کند، یا ممکن است گاز را از طریق دستی که به آرامی بر روی بینی و دهان کودک قرار داده است به دهان و بینی کودک هدایت کند. گازهای بیهوشی بویی شبیه مائیک های نوک نمدی دارند.

معمولاً کمی طول می کشد تا بیهوشی اثرش را ظاهر سازد (چیزی بین چند ثانیه تا دو دقیقه). کاملاً طبیعی است که کودک در این مدت بی حرکت بماند یا تنفس او متفاوت به نظر برسد. شاید هم با صدای بلند خروپف کند. کارکنان به شما کمک خواهند کرد تا فرزندتان را به آرامی اما محکم نگه دارید.

سپس از شما خواسته خواهد شد تا اتاق بیهوشی را ترک کنید. یکی از کارکنان شما را به بیرون از اتاق رهنمایی خواهد کرد. وقتی کودک شما بیهوش شد، متخصص بیهوشی یک کانولا در دست کودک قرار می دهد تا بتواند داروی آرام بخش و داروهای بیهوشی مورد نیاز را تزریق کند.

در ادامه چه اتفاقی می‌افتد؟

فرزند شما برای انجام عمل یا روش جراحی به اتاق عمل برده می‌شود. متخصص بیهوشی در طول عمل با فرزند شما خواهد بود، فشار خون، نبض، تنفس و میزان اکسیژن کودک را از نزدیک کنترل می‌کند و از ایمنی و بیهوشی کامل او اطمینان حاصل می‌کند. حالا دیگر زمان مناسبی برای شماست تا بروید و چیزی برای خوردن و نوشیدن تان فراهم کنید، اما به کارمندان اطلاع دهید که می‌خواهید بروید و یک شماره تلفن همراه به آنها بدهید تا با شما تماس بگیرند.

پس از عمل

در اتاق هوش آوری

بیشتر کودکان در اتاق هوش آوری از خواب بیدار می‌شوند. متخصص بیهوشی نزدیک است و در صورت نیاز می‌تواند کمک کند. کودکان هنگام بیهوش آمدن یک نوار زخم بندی روی کانونای خود خواهند داشت تا کانونا در امان و دور از چشم بماند.

هر کودک توسط یک پرستار متخصص یا سایر کارکنان پزشکی تحت مراقبت قرار می‌گیرد تا از راحت بودن فرزندتان اطمینان حاصل شود. آنها در صورت نیاز داروهای اضافی ضد تهوع و تسکین دهنده ی درد می‌دهند. از شما خواسته خواهد شد که در یک نقطه مناسب هنگام بیدار شدن کودک با او باشید.

ناراحتی پس از بیدار شدن

برخی از کودکان هنگام بیدار شدن علائمی از سردرگمی و یا ناراحتی از خود نشان می‌دهند. این بیشتر در کودکان کوچکتر اتفاق می‌افتد.

تعداد کمی از کودکان بسیار آشفته می‌شوند. آنها ممکن است گریه کنند و غلط زده و یا دست و پایشان را تکان دهند. این رفتار ممکن است حدود 30 دقیقه و گاهی بیشتر طول بکشد. کارکنان اتاق بیهوش آوری در چنین مواقع در مراقبت از کودکان تجربه دارند. آنها در نظر خواهند گرفت که آیا تجویز دوز بیشتری از مسکن کمک خواهد کرد یا نه. آنها درباره ی مواردی مثل آرامش دادن و اطمینان دادن به کودکان مواردی را به شما توصیه خواهند کرد.

این طبیعی است که از خواب بیدار شدن کودک به طور پربشان باعث نگرانی پدر و مادر می‌شود. اگر کودک شما در گذشته این نوع پربشانی را تجربه کرده است، به پزشک متخصص بیهوشی خود بگویید تا بتواند در مورد روشهای اجتناب از پربشانی پس از عمل با شما گفتگو کند.

مسکن درد

داروهای مسکن و بعضی وقتها آمپول بیحسی موضعی در وقت بیهوشی داده می‌شود برای اینکه مطمئن شویم کودکان با بالاترین درجه راحتی و آرامش از خواب بیدار می‌شود. نوع مسکن درد بستگی به نوع عمل جراحی دارد. متخصص بیهوشی، جراح و/ یا کارکنان بخش با شما درباره ی بهترین مسکن درد برای کودکان صحبت خواهد کرد.

رفتن به خانه

اغلب ممکن است کودک شما در روز عمل جراحی به خانه برگردد، به شرط اینکه جراح و متخصص بیهوشی مطمئن باشند که این انتخاب بدون خطر بوده و کودک شما در حال بهبودی است.

به شما درباره چگونگی استفاده از داروهای مسکن در خانه مشاوره داده خواهد شد. این توصیه ها را باید به دقت دنبال کنید.

بعضی کودکان در راه رفتن به خانه ممکن است احساس حال به هم خوردگی داشته باشند. بهتر است آماده این مسئله باشید!

اگر فرزندتان را در روز عمل جراحی به خانه می برید، شماره تماس به شما داده می شود تا در صورت نگرانی درباره فرزندتان در خانه به این شماره زنگ بزنید.

پس از عمل

رفتن به بیمارستان در بعضی کودکان احساس نگرانی ایجاد می کند. بعضی کودکان بعد از ماندن در بیمارستان نمی توانند خوب بخوابند. آنها ممکن است دل‌بستگی غیر طبیعی به شما داشته باشند و از دور شدن از شما نگران باشند. ممکن است رفتارشان از گذشته بدتر بشود. آنها معمولاً بعد از سه یا چهار هفته به حالت طبیعی شان بر می گردند.

خطرها و عوارض جانبی داروهای بیهوشی کودکان

معمولاً بیهوشی مدرن و امروزی باعث مشکلات جدی نمی شود. بیشتر کودکان بعد از عمل جراحی و بیهوشی به سرعت بهبود می یابند و به زودی به حالت عادی بر می گردند. بسیاری از کودکان ممکن است احساس بیماری (حالت تهوع) یا گلو درد داشته باشند. این عوارض معمولاً مدت زیادی طول نمی کشند. داروهایی برای درمان استفراغ و حالت تهوع در دسترس است و اغلب به آنها داده می شود.

برای یک کودک سالم که عمل جراحی جزئی داشته، بسیار رایج است (بیش از ۱ کودک از هر ۱۰ کودک) که موارد زیر را تجربه کند:

■ سردرد یا گلو درد

■ حال به هم خوردن یا سرگیجه

■ پربشانی هنگام بیداری

با در نظر گرفتن عوارض نادر، تقریباً از هر ۱۰۰۰۰ کودک یکی دچار حساسیت جدی نسبت به داروی بیهوشی می شود.

احتمال مرگ ناشی از بیهوشی برای کودکان سالم که جراحی جزئی یا خفیف و غیر اضطراری دارند، احتمالاً کمتر از ۱ در ۱۰۰۰۰۰ است. بیشتر مرگ هایی که در زمان عمل جراحی اتفاق می افتد، مستقیماً ناشی از بیهوشی نیست بلکه به سبب دلایل دیگری است که به سلامتی فرد یا عمل جراحی آنها ربط دارد.

برای خواندن در مورد خطرات کلی مرتبط به بیهوشی یا طریقه انجامش، لطفاً بخش خطر را در وب سایت ما بخوانید

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

توضیح درباره میزان خطر

مردم در نحوه تفسیر کلمات و اعداد متفاوت هستند. این مقیاس برای کمک به شما فراهم شده است.

در بیهوشی مدرن، مشکلات جدی غیر معمول است.

اگر فرزند شما یک بیماری جدی، زمینه پزشکی پیچیده داشته، یا سنش زیر ۴ سال باشد و/ یا یک عمل جراحی بزرگ داشته باشد، احتمال خطر جدی یا عوارض بیشتر است.

کودکانی که بیماری قابل توجهی دارند و یا نوزادانی که جراحی می کنند گاهی خطرات خاصی در رابطه با بیهوشی دارند. متخصص بیهوشی می تواند درباره این موضوع قبل از عمل با شما صحبت کند. تجهیزات، آموزش، و داروهای مدرن، بیهوشی را بسیار بی خطر ساخته اند، اگرچه همه خطرات به طور کامل برطرف نمی شوند.

تحقیقات در مورد تأثیرات طولانی مدت بیهوشی در نوزادان و کودکان بسیار کم سن همچنان ادامه دارد. در حال حاضر هیچ مدرک محکمی وجود ندارد که نشان دهد بیهوشی برای رشد و نمو مضر است، و باید در نظر داشت که هرگونه خطر باید در مقایسه با اهمیت کلی بیهوشی برای انجام درمان یا عمل جراحی اندازه گرفته شود.

اطلاعات مربوط به وقایع مهم در بیهوشی کودکان را می توان بصورت آنلاین یافت:

بروز حوادث شدید بحرانی در بیهوشی کودکان در انگلستان: تحلیل ثانوی از عمل بیهوشی در آزمایش شهودی کودکان (مطالعه ای به نام APRICOT): www.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/anae.14520

ممکن است بخواهید برای اطلاعات بیشتر از انجمن متخصصان بیهوشی کودکان در انگلیس و ایرلند به موارد زیر مراجعه کنید:

یا www.apagbi.org.uk/guidelines

www.apagbi.org.uk/children-and-young-people

اطلاعات در مورد خطرات عمومی ناشی از بیهوشی برای کودکان بزرگتر و جوانان در وب سایت کالج سلطنتی موجود است

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

اطلاعات مربوط به تسکین درد را می توانید در جزوه ما (به نام) توضیح بیهوشی پیدا کنید که در وب سایت ما موجود است:

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

ما همه تلاشمان را می‌کنیم تا اطلاعات ارائه‌شده در این جزوه درست و به‌روز باشند؛ اما نمی‌توانیم تضمینی در این باره بدهیم. البته، انتظار هم نداریم این اطلاعات کلی پاسخگوی همه سؤال‌های احتمالی یا دغدغه‌های مهمتان باشند. باید درباره تصمیم‌ها یا نگرانی‌هایتان با تیم پزشکی‌تان مشورت کنید و این جزوه را فقط نوعی راهنما در نظر بگیرید. جزوه حاضر نمی‌تواند جایگزین توصیه‌های پزشک باشد. استفاده از این جزوه برای مصارف تبلیغاتی یا تجاری ممنوع است. برای مطالعه متن کامل اعلامیه سلب مسئولیت، [اینجا](http://www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi) کلیک کنید

همه ترجمه‌ها توسط سازمان Translators without Borders (مترجمان بدون مرز) انجام شده‌اند. با ارزیابی کیفی ترجمه‌ها، تا حد ممکن، از درستی آن‌ها اطمینان به عمل می‌آوریم. البته، همیشه احتمال ترجمه یا برداشت اشتباه از بعضی اطلاعات وجود دارد.

نظرتان را با ما در میان بگذارید

از همه پیشنهادات برای بهبود این بروشور استقبال می‌کنیم. لطفاً، نظراتتان درباره این بروشور را به این ایمیل ارسال کنید patientinformation@rcoa.ac.uk

کالج سلطنتی متخصصان بیهوشی

Churchill House, 35 Red Lion Square, London WC1R 4SG
020 7092 1500

www.rcoa.ac.uk

چاپ ششم، بهمن (فوریه) ۲۰۲۰

این جزوه ظرف سه سال از تاریخ انتشار بازنگری می‌شود.

© ۲۰۲۰ دانشگاه سلطنتی بیهوشی

این جزوه را می‌توان به منظور تولید برگه‌های اطلاعاتی برای بیماران کپی کرد. لطفاً این مقاله را به نام منبع اصلی ذکر کنید. اگر مایل به استفاده از بخشی از این جزوه در جزوه یا کتاب دیگری هستید، باید آن را به عنوان منبع ذکر نموده و علامت‌ها و مارک‌های تجاری و تصاویر حذف شوند. برای اطلاعات بیشتر لطفاً با ما تماس بگیرید.